

[Aage Fogh.]

kom til det Resultat, at de tjente for lidt paa een Vare, kunde forhøje deres Priser. Dette blev besvaret bekræftende, og der blev ogsaa gjort opmærksom paa, at de har faaet Lov til en Forhøjelse paa 12 $\frac{1}{2}$ pCt. Altsaa, det er ikke et Erhverv, men en Vare, der sælges, vi beskatter, og dette har ført til det Resultat, at saafremt de paagældende faar en mindre Fortjeneste paa denne Vare, faar de Lov at tage højere Priser paa andre Omraader.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Angaaende den Strid, der har været i Forbindelse med Spørgsmaalet om de udlejede Selskabslokaler, vil jeg gerne sige, at det afgørende i Virkeligheden maa være, om der finder en Udkænkning Sted af Spiritus af samme Karakter som den, der finder Sted i almindelige Restaurationslokaler. Hvis det er Tilfældet, er det klart, at man maa prøve paa at finde en Ordning, hvorved der bliver lige Vilkaar. Det har altsaa ikke været muligt at foretage en saadan Undersøgelse, saa vi kunde være helt sikre i vor Sag og kunde stille en Række Ændringsforslag. Men det har ikke noget med selve den principielle Del af Loven at gøre, det er et rent praktisk, teknisk Spørgsmaal, idet man selvfølgelig, saa længe man har saadanne Skatter, maa søge at gøre deres Virkning saa ligelig, som det overhovedet er muligt.

I øvrigt vil jeg gøre ganske enkelte rent principielle Bemærkninger. Selve Diskussionen har gennem det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Bemærkninger slaaet fast, hvor svært det er selv for de Partier, der mener, at de indirekte Skatter er de bedste, at finde de Skatter, der virkelig kan give store Beløb. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har ogsaa ved andre Lejligheder hævdet, at det bedste er at tage Skatterne paa en saadan Maade, at de bliver forbrugsbegrænsende. Nu beklager det ærede Medlem Hr. Aksel Møller Virkningen af en saadan Skat. I Betænkningen har Venstres Repræsentanter anført Tobaksskatten, som det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen mente kunde have givet et større Beløb end det, der faas ad den Vej paa det nuværende Tidspunkt. Ogsaa denne Skat var det ærede Medlem Hr. Aksel Møller betænkelig ved, dengang den daværende Finansminister foreslog den. Der er ikke saa forfærdelig mange Forbrugsomraader, medmindre man gaar ind i de rene Nødvendighedsartikler, som kan give Beløb, der tæller noget i de Budgetter, vi nu regner med, og derfor tror jeg, jeg har Lov at sige, at den Aversion, der

har været fremme mod de direkte Skatter, efterhaanden maa blive noget afsvækket, naar det bliver slaaet fast, at ogsaa de indirekte Skatter begynder at medføre Vanskeligheder af forskellig Art over for de Erhverv, der har med dem at gøre, Vanskeligheder derved, at de undertiden rammer temmelig tilfældigt.

Hvad vi i de kommende Aar kommer ud for, og hvad vi, grundet paa de store Vanskeligheder, der er, bliver nødt til hver for sig at affinde os med at medvirke til paa Skatternes Omraade, er der selvfølgelig ingen der kan sige helt og fuldt paa dette Tidspunkt. Vi er fra Socialdemokratiets Side klar over, at vi ikke, med den Stilling vi har som Mindretalsregering, alene kan faa Lejlighed til at bestemme i enhver Henseende, hvordan Skatterne skal være, men hvis man i øvrigt er enig om, at der skal fornøden Dækning og fornøden Konsolidering til, kunde der ved denne Lejlighed maaske netop være Grund til at gøre opmærksom paa, at den Nemhed, som man i enkelte Partier syntes der var ved Forbrugsafgifterne, i Virkeligheden ikke er nær saa udstrakt og disse Afgifter ikke nær saa tiltalende, som man engang syntes, og det burde egentlig give Basis for en mere saglig Forhandling ogsaa paa de Omraader, som bliver anset for at være de bedste og de rigtigste.

Starcke: Jeg kunde godt lide at vide, om ikke det ærede Medlem Hr. Aksel Møller vilde kunne give os Adressen paa nogle af de Skoleaulaer, hvor man kan faa disse Udkænkninger. Det var sikkert i Offentlighedens Interesse at faa dette at vide.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Møller siger, at der her begaaes en Uretfærdighed over for et Erhverv, og det derfor vil være logisk og retsindigt at begaa en ny Uretfærdighed for at tvinge de andre, der ikke er ramt af den, til ogsaa at skulle rammes af den, saa vil jeg ærligt sige, at det er et Princip, som har en vis formel Berettigelse, men som ikke er videre realistisk. Der skal være Lighed for Loven, men det er først og fremmest Retten, der skal være lige, og det er noget tvjvlsomt, om det er Meningen, at man ogsaa skal udstrække Uretten til at ramme alle. At Restauratørehvervet føler sig ramt paa en særlig Maade ved denne Beskatning, er givet, men jeg synes, vi maa være klar over, at det er for Kundernes Skyld, for Forbrugernes Skyld, Restauratøren er til, det er Forbrugerne, der har den reelle Ret, den reelle Interesse, og naar det ærede Medlem Hr. Aksel Møller var ked af visse Konsekvenser af disse Afgifter, maa det siges,